

Kinderen in oorlogs gebieden

Geschreven door:

Liza

Ik ben Liza en ben 12 jaar. Ik wil wat vertellen over kinderen in oorlogsgebieden. Omdat die het veel moeilijker hebben dan wij hier in Nederland. Ik en mijn school: De Kleine Keizer groep 8 doet onze eind musical over: Voor Kids gaat De zon op. Dat is een musical van War Child (betekend oorlogs kinderen.)

War Child

War Child is een organisatie die opkomt voor kinderen in oorlogs gebieden zoals: Afghanistan, Bosnië, Oeganda, Bagdad, Kongo, Kosovo, Pakistan, Siraleone, Soedan en Georgië en voor nog veel meer kinderen in andere oorlogs gebieden. De ambassadeur van War Child is Marco Borsato, die ook mijn school musical heeft geschreven. War Child zorgt voor kleren, boeken, eten, onderwijs, medische zorg enz. Als ergens oorlog is, hebben kinderen het vaak heel zwaar. Soms zijn ze op de vlucht en leven ze zonder ouders. Oorlogskinderen hebben vaak zoveel meegemaakt dat ze bang en verward zijn. Sommige kinderen durven zelfs niet meer met andere kinderen te spelen.

War Child leert deze kinderen weer spelen en plezier maken. Muziek, dansen, tekenen, toneelspelen; dingen die voor jou heel gewoon zijn.

Door samen te lachen vergeten kinderen langzaam hun angst en verdriet. Hierdoor krijgen kinderen weer zelfvertrouwen en komen in contact met andere kinderen.

Logo van war Child

Kinderen in Gevaar

Kinderen in Gevaar

War Child doet zijn best om kinderen in oorlogsgebieden te helpen. Maar toch is het niet altijd veilig voor kinderen in oorlogs gebieden. Veel oorlogs kinderen hebben hun ouders tijdens de oorlog verloren. Om te overleven moeten op straat bedelen om geld te verdienen of ze werken voor hun geld en zo hebben ze geen tijd voor school. Terwijl elk kind recht heeft op onderwijs! En ze verdienen meestal maar net genoeg voor een dag eten. En dan niet het soort eten wat wij hier in Nederland krijgen van onze ouders nee hun krijgen meestal een uit gedroogd broodje (die al over datum is.) En als ze echt geen eten kunnen kopen dan eten ze wormen. Dat is al een heel feestmaal voor hen. Ze slapen op straat en kunnen elk moment ontvoerd worden. veel oorlogs kinderen moeten kindersoldaat worden ze vechten dan in de oorlog met wapens! Kinderen moeten geen Soldaat zijn ze moeten kunnen spelen en leren. Een oorlogs kind kan nooit rustig slapen ze vragen zich af: Zal ik morgen nog leven? Een kind moet zich toch niet zorgen maken over zijn/haar leven? Een kind moet zorgeloos kunnen slapen en leven! Ze moeten zorgeloos kunnen:

1. spelen
2. slapen
3. naar school kunnen
4. genieten van hun leven(met hun ouders!)
5. eten en drinken(zonder vergiftigt te worden door over datum eten of ongezonde eten)
6. Medische zorg
7. een huis
8. de aller belangrijkste leven in een land ZONDER oorlog!

Afghaanse Kinder Parlement.

Yunes is zeven jaar en woont in de stad Herat in Afghanistan. In Afghanistan hebben ze, net als in Nederland, verkiezingen om te bepalen wie het land gaat leiden. De mensen stemmen dan op de persoon die zij het meest geschikt vinden als baas van het land. Tot voor kort had Yunes geen idee wat verkiezingen waren.

Tijdens de presidentsverkiezingen zag hij in Herat allemaal campagneposters hangen met foto's van mensen erop. Yunes dacht dat de posters uitnodigingen voor begrafenissen waren. Maar het waren natuurlijk de kandidaten voor de verkiezingen die mensen vroegen op hun te stemmen als de nieuwe president!

Het kinderparlement

Yunes zag steeds meer posters in zijn stad en maakte zich ernstige zorgen dat er zoveel mensen tegelijk dood gingen. Tot hij in contact kwam met het kinderparlement van een organisatie in Afghanistan die samenwerkt met War Child. De organisatie organiseert voor kinderen tussen de 7 en 18 jaar "het kinder parlement". Kinderen in

Afghanistan leren hier nadenken over dingen die belangrijk voor hen zijn, zoals onderwijs. Daar praten ze met elkaar over en ook leren ze hier voor zichzelf opkomen. Bijvoorbeeld wat ze kunnen doen als iemand het niet met ze eens is.

War Child

War Child steunt het kinderparlement, omdat het de kinderen in Afghanistan leert om samen te werken met andere kinderen. Ze leren ook hoe ze kunnen duidelijk maken wat zij belangrijk vinden en hoe verkiezingen eigenlijk werken. Yunes begrijpt nu bijvoorbeeld dat de posters in zijn stad niets te maken hebben met begrafenissen.

Wat ik met dit verhaal wil vertellen is dat ieder kind recht heeft op een zorgeloos leven. Mijn wens voor de toekomst is dat elk kind een gelukkig leven heeft en in de toekomst iets groots met zijn leven doet. Want zoals jullie wel weten ieder kind heeft recht op een goed leven!